

de ønsker, der kom fra så vel FOA som HK/Kommunal, DJØF, FTF og AC, fra alle dem, der organiserer de mange medarbejdere på de her områder.

De burde have lyttet til f.eks. den pedel på et gymnasium, der stiledede sig frem og sagde, at han ikke anede, hvad der kommer til at ske, når gymnasierne skal overgå til staten og til selveje, og om hans job og hans tjenestebolig vil være der i fremtiden. Han havde prøvet at spørge forskellige steder uden at kunne få svar. Det mest konkrete svar, han havde fået, var fra hans rektor, der sagde, at det nok ville være sådan, når nu skolen skulle gå over til selveje og taxameterstyring, at man ville overveje at få Siemens eller et andet privat firma ind og overtage en del af opgaven i stedet, og dermed ville han blive overflødig. Det var det mest konkrete svar, han kunne få.

Når det har stået klart, bl.a. med udtalelserne fra Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, og fra beskæftigelsesministeren, at et af de formål, der er med denne reform, er, at man ønsker en større grad af privatisering, ønsker at få flere private ind på markedet, så kan vi også risikere, at der vil være flere af dem, der nu er offentligt ansatte, der fremover enten vil skulle flytte med over til et privat firma eller helt miste deres job.

Det, vi kan se på ældreområdet, hvor man jo har gennemført en vis tvangsprivatisering, tvunget kommunerne til, at der skal være private firmaer, der byder ind, er, at medarbejderne i et vist omfang får daglejervilkår, fordi de skal flytte frem og tilbage mellem offentlige og forskellige private leverandører.

Det er altså den utryghed, som man kan risikere breder sig på det offentlige marked, at man ikke har en fast stilling med ordentlige vilkår, hvor man også kan levere en ordentlig ydelse til de borgere, der har brug for hjælp, men hvor man i stedet er på daglejervilkår, for at der ikke er nogen, hverken private eller offentlige, der skal risikere at være bundet til for mange medarbejdere. Det er vi meget nervøse for kan blive en af følgerne af denne reform, og hvis nogen skulle være i tvivl, vil jeg sige, at vi også stemmer imod det her lovforslag.

Kl. 13.50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Kommunalreformen påvirker i tusindvis af offentligt ansatte, som er den offentlige sektors vigtigste ressourcer overhovedet. Derfor synes

jeg også, det er meget, meget tilfredsstillende, at det nu er et bredt flertal i Folketinget, der tager et medansvar for og et medejerskab af de ændringsforslag vedrørende procedureloven, der gør, at vi nu skaber endnu mere tryghed i omstillingsprocesserne.

Når man lytter til debatten, sådan som jeg har gjort det, får man fornemmelsen af, at der skulle være en eller anden holdningsmæssig kløft i vores tilgang til tingene, og det må jeg sige overrasker mig lidt.

Regeringen har fra starten haft den intention, at vi her stod med en ganske betydelig opgave, som vi skulle løse på en måde, hvor vi på en og samme tid udviste respekt for den enkelte medarbejder og havde et tempo og en fremdrift i beslutningerne, der gjorde, at afgørelserne også faldt så hurtigt, at man snarest kunne få klar besked om, hvor man som ansat i den offentlige sektor ville ende med at have sit ansættelsesforhold, fordi der til det med tryghed også hører at få sin situation afklaret.

Det er sådan set det dilemma mellem på den ene side at have tempo og beslutningskraft og på den anden side være i en tæt og forpligtende dialog med den enkelte medarbejder, som regeringen med L 67 har givet sit bedste bud på.

Jeg synes kun, det er en tilfredsstillende dialog, vi har haft efterfølgende, det være sig her i Folketingssalen, det være sig ved de høringer, der har været afholdt, det være sig – det tror jeg godt jeg kan sige uden at afsløre nogen hemmelighed – i de diskussioner, jeg selv har haft i min egen gruppe, også med røster, som har sat fingeren på nødvendigheden af at afvige fra forvaltningslovens almindelige regelsæt, og det være sig i den dialog, der på det seneste har været i sådan en mere præcis forhandlingsform mellem regeringen og Dansk Folkeparti på den ene side og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre på den anden side.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at den proces har ført frem til, at vi nu om et øjeblik forhåbentlig kan vedtage en stribe ændringsforslag, der gør, at de undtagelser, vi i vores første bud på, hvordan man løser det dilemma, jeg her har beskrevet, har følt det var nødvendigt at gøre, nu kan komme nærmere på forvaltningslovens almindelige regelsæt.

Det er et stærkt signal, Folketinget på den måde sender, også et stærkt politisk signal til de offentlige arbejdsgivere i amter, de kommende regioner og kommunerne om, at medarbejderne er så central en ressource, at man selvfølgelig